

בי המקום אשר אתה עומד עליו. מקום יש לך במעלה גדולה משאר בני אדם, מדרגה הנקראת קדש. ועל כן נצטוו להתפרש מאשתו בדרך נעל. אף כאן גם הנעל הוא פרישות אשה.

אמר רבי יוחנן, צריך האדם לבטח בקונו, ולקח אשה, ולהוליד בנים, שלא ילך עירי לעולם הבא. ששנינו, מהו שכתוב (ויקרא כ) ערירים ימותו? שכל מי שאין לו בנים בעולם הזה, הוא כאלו לא נברא ולא היה, ונקרא עירי מן העולם הזה ומן העולם הבא. שאמר רבי יוחנן, מאחר שהאדם נושא אשה ומוליד בנים, נקרא עבד ה', ונוחל העולם הזה והעולם הבא, שכתוב (יחזקאל מד) להניח ברכה אל ביתך.

מוש' למה הדבר דומה? למלך שנתן פקדון לשלשה בני אדם. האחד שמר את הפקדון; השני אבד את הפקדון לגמרי; השלישי טנף את הפקדון, ונתן ממנו לאחר לשמרו. לימים בא המלך לתבוע פקדונו. אותו ששמר הפקדון, שבחו המלך ועשאו נאמן ביתו. השני שאבד את הפקדון, האבידו מן העולם, וצוה שלא יהיה לו שם ושארית. השלישי שטנף את הפקדון והניח ממנו לאחר - אמר המלך: הניחו לזה עד שבראה האחר היאך יעשה ממה שהניח זה בידו, ובין כך לא יצא מבית המלך.

זכה האחר - יצא זה לחירות. לא זכה - אמר המלך: תנו לזה עונש על שטנף את הפקדון, וישאר הפקדון שלו. רב הונא אמר, פיון שזכנס - נכנס.

ואם טנף את הפקדון ולא הניח ביד אחר לשמרו, מוציאים אותו מבית המלך, עד שיבא אחר

בי המקום אשר אתה עומד עליו. (שמות ג ה) מקום יש לך במעלה גדולה משאר בני אדם, מדרגה הנקראת קודש. ועל כן נצטוו להתפרש מאשתו בדרך נעל. אף כאן נמי האי נעל פרישות אשה. (דף עג ע"א)

אמר רבי יוחנן, צריך האדם לבטוח בקונו, וליקח אשה, ולהוליד בנים, שלא ילך עירי לעולם הבא. דתנן, מאי דכתיב, (ויקרא כ) ערירים ימותו, דכל מי שאין לו בנים בעולם הזה, הוא כאלו לא נברא ולא היה, ונקרא עירי מן העולם הזה, ומן העולם הבא.

דאמר רבי יוחנן, מאחר שהאדם נושא אשה, ומוליד בנים. נקרא עבד ה', ונוחל העולם הזה, והעולם הבא. דכתיב, (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך.

מוש' למה הדבר דומה. למלך שנתן פקדון לשלשה בני אדם, האחד שמר את הפקדון. השני אבד את הפקדון לגמרי. השלישי טנף את הפקדון, ונתן ממנו לאחר לשמרו. לימים, בא המלך לתבוע פקדונו. אותו ששמר הפקדון, שבחו המלך ועשאו נאמן ביתו. השני שאבד את הפקדון, האבידו מן העולם, וצוה שלא יהיה לו שם ושארית. השלישי שטנף את הפקדון, והניח ממנו לאחר, אמר המלך, הניחו לזה עד שבראה האחר, היאך יעשה ממה שהניח זה בידו, ובין כך לא יצא מבית המלך.

זכה האחר, יצא זה לחירות. לא זכה, אמר המלך, תנו לזה עונש על שטנף את הפקדון, וישאר הפקדון שלו. רב הונא אמר, פיון דעאל עאל.

ואי טנף את הפקדון ולא הניח ביד אחר לשמרו, מוציאים אותו מבית המלך, עד